

Ribniki v dolini Drage pri Ig

// Žiga Iztok Remec

Blizu vasi Ig na Ljubljanskem barju leži dolina potoka Draga. Tu so v preteklosti izkopali več ribnikov. V dolino Drage najlaže pridemo, če južno Ljubljansko obvoznico zapustimo pri izvozu za Ig in sledimo smerokazom za to mestece. Pot nas vodi po Izanski cesti čez enega lepših delov Ljubljanskega barja do Ig. V vasi zavijemo levo s prednostne ceste in se peljemo naravnost, dokler je ne zapustimo. Peljemo se skozi vas Kremenica. Ko se pripeljemo na konec vasi, zavijemo desno na drugem odcepnu, tik preden cesta izgine v gozd. Sledimo ozki cestici in kmalu na krizišču zaledamo tablo, ki označuje naravni spomenik. Ribniki v dolini Drage imajo status naravnega spomenika. Malce naprej že zaledamo prvi ribnik. Avto je najbolje pustiti na parkirišču nasproti lovskega doma. Od tod se odpravimo peš po makadamski cesti ob ribnikih.

Na ribnikih gnezdi čopasti ponirki (*Podiceps cristatus*), mali ponirki (*Tachybaptus ruficollis*), liske (*Fulica atra*) in mlakarice (*Anas platyrhynchos*). Ustreza jim ekstenzivna raba ribnikov in z rogozom zarasli bregovi. Iz trstiča nas nase opozori glasni rakar (*Acrocephalus arundinaceus*), čapljica (*Ixobrychus minutus*) pa se zlepa ne bo izdala, čeprav navadno tam gnezdi nekaj parov. S še več srečo lahko urete tudi malo tukalico (*Porzana parva*). Na selitvi se tukaj priložnostno ustavijo tudi dokaj nevsakdanje vodne ptice, kot so rjavovrati ponirek (*Podiceps grisegena*), kostanjevka (*Aythya nyroca*), kvakač (*Nycticorax nycticorax*) in ribji orel (*Pandion haliaetus*), redno pa bomo srečali reglje (*Anas querquedula*), žličarice (*Anas clypeata*) in velike bele čaplje (*Egretta alba*).

Od drugih živali moramo omeniti krastače (*Bufo bufo*), katerih množično selitev v ribnike lahko opazujemo spomladni. Žal jih na stotine za vselej vedno konča tudi na cesti. Močvirška sklednica (*Emys orbicularis*), naša avtohtonica, a zelo redka želva, je spričo vse pogosteje prinesene rdečevratke (*Trachemys scripta*) v Dragi postala izjemno redka. Ne smemo pa pozabiti, da smo pri ribnikih že na območju rjavega medveda (*Ursus arctos*). ●

Bloke

// Eva Vukelič

Daleč od večjih cestnih povezav leži Bloška planota, 750 metrov višoko. Nanjo se lahko povzpnemo iz dveh smeri. Zahodna nas privpelje iz Cerknice, vzdolž Cerkniškega jezera do Grahovega, kjer se cesta dvigne in prek Bloške Police pridemo v Novo vas, največje naselje na Blokah. Druga pot se odcepni z glavne ceste, ki povezuje Ljubljano in Kočevje. V Žlebiču zavijemo proti Sodražici, nato pa sledimo smerokazom za Novo vas.

Najboljše je, da avto pustimo ob glavni cesti in se peš odpravimo po enem izmed številnih kolovozov, ki prepredajo planoto. Zemljevid ne bo odveč. Marsikateri kolovoz se konča v Bloščici, tako da moramo za prehod prebresti na drugo stran. Potok ni globok. Od enega do drugega roba doline vijuga v velikih okljukih in ob straneh pušča mrtve rokave. Številni so manjši pritoki in izviri, voda mezi od vseposod. Bloke so med naravoslovci znane po največjih ohranjenih površinah nizkih barij pri nas. Če se po naključju srečamo s parom pikastih martincev (*Tringa ochropus*), kar pozabimo na to, da sta se tu najverjetneje le ustavila na selitvi.

Barja in močvirja postopoma prehajajo v ekstenzivno obdelane travnike, tam, kjer košnja preneha, pa prevladujejo brin, rdeči bor in breza. V taki mozaični pokrajini najdemo drevesno cipo (*Anthus trivialis*), repaljščico (*Saxicola rubetra*), rjavega srakoperja (*Lanius collurio*) in rumenega strnada (*Emberiza citrinella*). V bolj "suhem" in odprttem delu Blok repaljščico zamenja prosnik (*Saxicola torquata*), nad nami pa se dvigajo pojoci poljski škrnjanci (*Alauda arvensis*).

K zvočni kulisi borovih gozdčkov zagotovo spada nežno oglašanje čopaste sinice (*Parus cristatus*). Med brinovimi grmi, ki ponekod zaraščajo travnike, lahko poslušamo klopotanje mlinarčka (*Sylvia curruca*). K nekoliko gorskemu ozračju prispevajo krivokljun (*Loxia curvirostra*), kalin (*Pyrrhula pyrrhula*), krokar (*Corvus corax*), črna žolna (*Dryocopus martius*) in čiček (*Carduelis spinus*).

Ob vaseh, kjer so še senožetni sadovnjaki in stare vaške lipe, bomo pogosto slišali vijeglavko (*Jynx torquilla*), od drogov pa lahko opazimo brinovke (*Turdus pilaris*), ki tu tudi gnezdi.

Idealen čas za obisk Blok je od maja do julija, ko lahko poleg ptic opazujemo tudi druge živali (kače pastirje, metulje) in mnoge zanimive rastline. Med njimi so še posebej opazne različne vrste kavkičevk (orhidej). ●

1: Zaradi ekstenzivnega načina gospodarjenja so ribniki v Iški Dragi pomembno gnezdišče vodnih ptic.
foto: Damijan Denac

2: Če želimo užreti na ribniku mladega malega ponirka (*Tachybaptus ruficollis*), se moramo pošteno potruditi. Odlično se namreč skrivajo v rogozu, ko so še čisto majhni pa jih eden od staršev nosi kar na hrbitu.
foto: Dušan Klenovšek

3: Vijugajoča Bloščica daje Bloški planoti prav posebno, edinstveno podobbo.
foto: Eva Vukelič